

* ג'ד'ר' *

[ב] וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי: וחזא בלק
 בר צפור. ית. כל דעבד ישראל לאמוראה; ג ויגר מואב מפני העם מאד כי
 רב-הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ודחיל מואבאה. מן קדם עמא. לחדא ארי
 סגי הוא. ועקת למואבאי. מן קדם בני ישראל; ד ויאמר מואב אל-זקני מדין עתה
 ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו בלחך השור את ירק השדה ובלק
 בן-צפור מלך למואב בעת ההוא: ואמר מואב לסבי מדין. בען. ושיצון קהלא ית
 כל סחרננא. כמא דמלחך תורא. ית ירוקא דחקלא. ובלק בר צפור. מלכא למואב בעדנא
 ההוא; ה וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בער פתורה אשר על-
 הנהר ארץ בני-עמו לקרא-לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה
 את-עין הארץ והוא ישב ממלי: ושלח אזגדין לות בלעם בר בעור. לפתור. ארם
 דעל פרת. ארע בני עמיה למקרי ליה. למימר. הא. עמא נפק ממצרים הא חפא ית עין שמשא
 דארעא; והוא שרי מלקבלי; ו ועתה לכה-נא ארה-לי את-העם הזה
 כי-עצום הוא מפני אולי אוכל נכה-בו ואגר-שנו מן-הארץ כי ידעתי
 את אשר-תברך מברך ואשר תאר יואר: וכען איתא כען לוט לי ית עמא הדין.
 ארי תקיף הוא מני. מאם אכול לאגחא ביה קרב. ואתרכניה מן ארעא. ארי ידענא. ית דתברך
 מברך. ודתלוט ליט; ז וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו
 אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק: ואזלו. סבי מואב וסבי מדין. וקסמייא בידיהון.
 ואתו לות בלעם. ומלילו עמיה פתגמי בלק; ח ויאמר אליהם לינו פה הלילה
 והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי-מואב
 עם-בלעם: ואמר להון. ביתו הכא בליליא. ואתיב יתכוון פתגמא. כמא דימליל יי עמי.
 ואוריכו רכבי מואב עם בלעם; ט ויבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים
 האלה עמך: ואתא מימר מן קדם יי לות בלעם. ואמר. מן. גובריא האלין דעמך; י ויאמר
 בלעם אל-האלהים בלק בן-צפור מלך מואב שלח אלי: ואמר בלעם קדם
 יי. בלק בר צפור. מלכא דמואב שלח לותי; יא הנה העם היצא ממצרים ויבס
 את-עין הארץ עתה לכה קבה-לי אתו אולי אוכל להלחם בו
 וגר-שתיו: הא עמא דנפק ממצרים. וחפא ית עין שמשא דארעא. בען. איתא לוט לי יתיה.
 מאם אכול. לאגחא ביה קרב ואתרכניה; יב ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך
 עמהם לא תאר את-העם כי ברוך הוא: ואמר יי לבלעם. לא תיזיל עמהון. לא
 תלוט ית עמא; ארי בריך הוא; *

בַּבַּסַּת־שֵׁנִי (חמישי כשהן מחוברות) יג וַיִּקַּם בַּלַּעַם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בַלָּק
לָכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה לִתְתִּי לְהִלָּךְ עִמָּכֶם: וְקַם בַּלַּעַם בְּצַפְרָא.
וַאֲמַר לְרַבְרָבֵי בַלָּק. אִיזִילוּ לְאַרְעֹכֶן. אֲרִי רַעְוֵא קָדָם יי; דְּלֹא לְמִשְׁבְּקֵי לְמִיזִל עִמָּכֶן;
יֵד וַיִּקְוֹמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּלָּק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בַּלַּעַם הִלָּךְ עִמָּנוּ:
וְקָמוּ רַבְרָבֵי מוֹאָב. וְאֵתוּ לְוֹת בַּלָּק. וַאֲמָרוּ, סָרִיב בַּלַּעַם לְמִיתִי עִמָּנָא; טו וַיִּסָּף עוֹד בַּלָּק
שְׁלַח שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶיהָ: וְאֹסִיף עוֹד בַּלָּק. שְׁלַח רַבְרָבִין, סְגִיִּיזִין וַיִּקְרִין
מֵאֵלֶיךָ; טז וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּלַּעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בַּלָּק בֶּן־צְפּוֹר אֶל־נָא
תִּמְנַע מִהִלָּךְ אֵלַי: וְאֵתוּ לְוֹת בַּלַּעַם. וַאֲמָרוּ לֵיהּ. כַּדְנֵן אָמַר בַּלָּק בֶּן צְפּוֹר, לֹא כַעַן
תִּמְנַע מִלְּמִיתִי לְוֹתִי; יז כִּי־כַבֵּד אֶכְבְּדֶךָ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה
וְלִכְה־נָא קָבֵה־לִי אֵת הָעַם הַזֶּה: אֲרִי יִקְרָא אִיקְרִינְךָ לְחַדָּא. וְכֹל. דְּתִימַר לִי אֶעֱבִיד.
וְאִיתָא כַעַן לוֹט לִי, ית עֲמָא הַדִּין; יח וַיַּעַן בַּלַּעַם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בַלָּק
אִם־יִתֶּן־לִי בַלָּק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה
אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוּלָּה: וְאֲתִיב בַּלַּעַם. וַאֲמַר לַעֲבָדֵי בַלָּק. אִם יִתֶּן לִי בַלָּק.
מְלֵי בֵיתִיהָ כֶּסֶף וְזָהָב. לִית לִי רְשׁוֹ. לְמַעַבְרָ עַל גְּזִירַת מִימְרָא דִּי אֱהִי, לְמַעַבְדָּ זַעֲרִיתָא אוֹ
רַבְתָּא; יט וְעַתָּה שָׁבוּ נָא בְּזָה גַם־אֲתֶם הַלַּיְלָה וְאֲדַעָה מֵה־יִסָּף יְהוָה דְּבַר
עַמִּי: וְכַעַן. אֲדִיכּוּ כַעַן הַכָּא. אֲפִי אֲתוֹן בְּלִילִיָא. וְאֲדַע, מָא יוֹסִיף יי לְמַלְלָא עַמִּי; כ וַיָּבֹאוּ
אֱלֹהִים | אֶל־בַּלַּעַם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם
לְךָ אֲתֶם וְאֲךָ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אָדְבַר אֵלֶיךָ אֲתוּ תַעֲשֶׂה: וְאֵתָא מִימַר מִן
קָדָם יי לְוֹת בַּלַּעַם בְּלִילִיָא. וַאֲמַר לֵיהּ. אִם לְמַקְרִי לְךָ אֲתוּ גּוֹבְרִיָא. קוֹם אִיזִיל עִמָּהוֹן. וּבְרַם. ית
פִּתְגָמָא, דְּאִמְלִיל עִמָּךְ יִתִּיהָ תַעֲבִיד;

גַּבְסַתִּי (שלישי) כֹּה וַיִּקַּם בַּלְעָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־אֲתָנּוֹ וַיִּלְךָ עִם־שָׂרֵי
מוֹאָב: וְקָם בַּלְעָם בַּצֹּפְרָא. וַיִּרְזֵי יָת אֲתַנְיָהּ, וְאֹזֶל עִם רִבְרֵי מוֹאָב; כִּב וַיַּחֲרֹ־אָף אֱלֹהִים
כִּי הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַעַב מִלֵּאֲךָ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ לְשַׁטֵּן לוֹ; וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתָנּוֹ
וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ: וּתְקִיף רוּגְזָא דִּי אַרִי אֹזִיל הוּא. וְאֲתַעְתַּד. מִלֵּאכָא דִּי. בְּאוֹרְחָא לְשַׁטֵּן
לִיה. וְהוּא רִכִּיב עַל אֲתַנְיָהּ, וְתַרְיִן עוֹלִימוּהֵי עִמֶיהָ; כִּג וַתִּרְא הָאֲתָנּוֹן אֶת־מִלֵּאֲךָ יְהוָה
נֶעֱבַב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַתִּט הָאֲתָנּוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתִּלְךָ בַּשָּׂדֶה
וַיֵּךְ בַּלְעָם אֶת־הָאֲתָנּוֹן לְהַטֹּתָהּ הַדֶּרֶךְ: וַחֲזַת אֲתַנָּא יָת מִלֵּאכָא דִּי מַעְתַּד
בְּאוֹרְחָא. וַחֲרַבְיָה שְׁלִיפָא בְּיָדֶיהָ. וּסְטַת אֲתַנָּא מִן אוֹרְחָא. וְאֹזֶלַת בְּחַקְלָא. וּמַחָא בַלְעָם יָת
אֲתַנָּא. לְאַסְטִיּוּתָהּ לְאוֹרְחָא; כִּד וַיַּעֲמַד מִלֵּאֲךָ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכֹּרְמִים גִּדְר
מִזֶּה וְגִדְר מִזֶּה: וְקָם מִלֵּאכָא דִּי. בְּשָׁבִיל כֹּרְמִיָּא. אֲתַרָּא דְגִדְרָא מִכָּא וְגִדְרָא מִכָּא;
כִּח וַתִּרְא הָאֲתָנּוֹן אֶת־מִלֵּאֲךָ יְהוָה וַתִּלְחַץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת־רַגְלָהּ
בַּלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיֹּסֵף לְהַכְתִּיחָהּ: וַחֲזַת אֲתַנָּא יָת מִלֵּאכָא דִּי. וְאֲדַחֲיַקַת עִם כּוֹתֵלָא.
וַדַּחֲקַת. יָת רַגְלָא דְּבַלְעָם לְכוֹתֵלָא. וְאוֹסִיף לְמַמְחָה; כִּו וַיֹּסֵף מִלֵּאֲךָ־יְהוָה עֲבוֹר
וַיַּעֲמַד בְּמַקּוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל: וְאוֹסִיף מִלֵּאכָא דִּי
עָבַר. וְקָם בְּאַתַּר עֵק; דְּלִית אוֹרְחָ לְמַסְטִי לְיַמִּינָא וּלְשְׂמֹאלָא; כִּז וַתִּרְא הָאֲתָנּוֹן אֶת־
מִלֵּאֲךָ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ תַּחַת בַּלְעָם וַיַּחֲרֹ־אָף בַּלְעָם וַיֵּךְ אֶת־הָאֲתָנּוֹן
בַּמַּקָּל: וַחֲזַת אֲתַנָּא יָת מִלֵּאכָא דִּי. וּרְבַעַת תַּחֲזוֹת בַּלְעָם. וּתְקִיף רוּגְזָא דְּבַלְעָם. וּמַחָא יָת
אֲתַנָּא בְּחוּטְרָא; כִּח וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֲתָנּוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מַה־עֲשִׂיתִי
לָךְ כִּי הִבִּיתָנִי זֶה שְׁלֹשׁ רְגָלִים: וּפְתַח יַי יָת פּוּמָא דְּאֲתַנָּא. וְאִמְרַת לְבַלְעָם מָא
עַבַדִּית לָךְ. אַרִי מַחִיתָנִי; דְּנָן תִּלַּת זְמַנִּין; כִּט וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְאֲתָנּוֹן כִּי הִתְעַלְלַת
בִּי לוֹ יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי כִּי עַתָּה הִרְגַתִּיךָ: וְאִמַר בַּלְעָם לְאֲתַנָּא. אַרִי חַיִּיכַת בִּי. אֵלוֹ
פּוֹן אֵית חֲרָבָא בְּיָדִי. אַרִי כַעַן קִטְלַתִּיךָ; ל וַתֹּאמֶר הָאֲתָנּוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלוֹא אֲנֹכִי
אֲתַנָּךְ אֲשֶׁר־רִכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדֶךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הֲהִסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת
לָךְ כִּה וַיֹּאמֶר לֹא: וְאִמְרַת אֲתַנָּא לְבַלְעָם. הֲלֹא אֲנָא אֲתַנָּךְ דְּרִכִּיבַת עָלַי. מִדְּאִיתְךָ עַד
יּוֹמָא הַדִּין. הַמִּילָף אֲלִיפְנָא. לְמַעַבְד לָךְ כְּדִין; וְאִמַר לֹא;

לא ויגל יהוה את-עיני בלעם וירא את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו
 שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: וגלא יי ית עיני בלעם. וחזא. ית מלאכא די
 מעתד באורחא. וחרביה שליפא בידיה. וכרע וסגיד לאפוהי; לב ויאמר אליו מלאך
 יהוה על-מה הפית את-אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי
 לשטן בי-ירט הדרך לנגדי: ואמר ליה מלאכא די. על מא. מחיתא ית אתנך. דגן
 תלת זמנין. האנא נפקית לשטן. ארי גלי קדמי דאת רעי למיזל באורחא לקבל;
 לג ותראני האתון ותט לפני זה שלוש רגלים אולי נטתה מפני כי
 עתה גם-אתכה הרגתי ואותה החייתי: וחזתני אתנא. וססת מן קדמי. דגן תלת
 זמנין. אלו פון לא ססת מן קדמי. ארי בען. אף יתך קטלית (ס"א קטילית) ויתה קימית;
 לד ויאמר בלעם אל-מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב
 לקראתי בדרך ועתה אס-רע בעיניך אשובה לי: ואמר בלעם. למלאכא די
 חבית. ארי לא ידעית. ארי את. מעתד לקדמותי באורחא. וכען. אם ביש בעינך אתוב לי;
 לה ויאמר מלאך יהוה אל-בלעם לך עם-האנשים ואפס את-הדבר
 אשר-אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם-שרי בלק: ואמר מלאכא
 די לבלעם. איזיל עם גובריא. וברס. ית פתגמא. דאמליל עמך יתיה תמליל. ואזל בלעם עם
 רכרבי בלק;

ד בסת"י [ד] לו וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל-עיר מואב
 אשר על-גבול ארנן אשר בקצה הגבול: ושמע בלק ארי אתא בלעם. ונפק
 לקדמותיה לקרתא דמואב. דעל תחום ארנון. דבסטר תחומא; לו ויאמר בלק אל-
 בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא-לך למה לא-הלכת אלי
 האמנם לא אוכל כבדך: ואמר בלק לבלעם. הלא משלח שלחית לותך למקרי לך.
 למא לא אתיתא לותי. הבקושטא הויתא אמר. לית אנא יכיל ליקרותך; לח ויאמר
 בלעם אל-בלק הנה-באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מואמה
 הדבר אשר ישים אלהים בפני אתו אדבר: ואמר בלעם לבלק. הא אתיתי לותך.
 בען. המיכל יכילנא למללא מדעם. פתגמא. דישווי יי. בפומי יתיה אמליל;

(רביעי) (ששי כשהן מחוברות) טל וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ואז בלעם עם בלק, ואעליה לקרית מחזוזה; מ ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ונכס בלק תורין וען. ושלח לבלעם, ולרברביא דעמיה; מא ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם: והוה בצפרא. ודבר בלק ית בלעם. ואסקיה לרמת דחלתיה, וחזא מתמן קצת מן עמא; כג א ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ואמר בלעם לבלק. בני לי הכא שבעא מדבחין. ואתקין לי הכא, שבעא תורין ושבעא דכרין; ב ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבחת: ועבד בלק. כמא דמליל בלעם. ואסיק בלק ובלעם, תור ודבר על כל מדבח; ג ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ואמר בלעם לבלק. אתעתד על עלתך. ואהך. מאם. יערע מימר מן קדם יי לקדמותי. ופתגמא דיתחונני ואחוי לך; ו אזל יחידי; ד ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבחת: ויערע מימר מן קדם יי בבלעם. ואמר קדמוהי. ית שבעא מדבחין סדרית. ואסיקת, תור ודבר על כל מדבח; ה וישם יהוה דבר בפיו בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ושוי יי. פתגמא בפומא דבלעם. ואמר, טוב לות בלק וכדין תמליל; ו וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: ותב לותיה. והא מעתד על עלתיה, הוא וכל רברבי מואב; ז וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב וילכה זעמה ישראל: ונטל מתליה ואמר. מן ארם. דברני בלק מלכא דמואב מטורי מדנחא. איתא לוט לי יעקב, ואיתא תריד לי ישראל; ח מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: מה אוסיה. דלא לטיה א. ומה אתרכיה, דלא תרכיה יי; ט כן מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב: ארי מריש טוריא חזיתיה. ומרמתא סביתיה. הא עמא בלחודיהון עתידין דיתחננון עלמא, ובעממא לא יתדנון גמירא; י מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי במהו: מן יפול לממני דעדקיא דבית יעקב. דאמיר עליהון יסגון כעפרא דארעא. או חדא מארבע משריתא דישרא. תמות נפשי מותא דקשיטוהי, ויהי סופי כותהון; יא ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיד והנה ברכת ברך: ואמר בלק לבלעם. מא עבדת לי. למלט שנאי דברתך, והא ברקא מברכת להון; יב ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפני אתו אשמר לדבר: ואתיב ואמר. הלא. ית דישוי יי בפומי, יתיה אטר למללא;

ה' בסת"י (חמישי) יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו בֶּלַק לְדָ-נָא אֲתִי אֶל-מָקוֹם אַחֲרֵי אֲשֶׁר
 תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם אֶפֶס קִצְהוּ תִרְאֶה וְכִלּוֹ לֹא תִרְאֶה וְקִבְנוּ-לִי מִשָּׁם: וַאֲמַר
 לִיה בֶּלַק. אִיתָא כְּעַן עֲמִי. לְאַתֵּר אַחֲרָן דְּתַחֲוִינִיה מִתְּמָן. לְחוּד קִצְתִּיה תַּחֲוִי. וְכֹלִיָּה לֹא תַחֲוִי.
 וּתְלוּטִיה לִי מִתְּמָן; יד וַיִּקְחֵהוּ שָׂדֶה צְפִים אֶל-רֹאשׁ הַפְּסָגָה וַיִּבֶן שְׁבַעַה
 מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבְּחַ: וּדְבַרִּיה לְחַקֵּל סְכוּתָא. לְרִישׁ רְמֵתָא. וּבִנָּא שְׁבַעַא
 מִדְּבַחִין. וְאַסִּיק. תוֹר וּדְכַר עַל כָּל מִדְּבַח; טו וַיֹּאמֶר אֶל-בֶּלַק הֲתִיַּעַב כֹּה
 עַל-עֲלֹתֶךָ וְאַנְכִי אֶקְרָה כֹּה: וַאֲמַר לְבֶלַק. אֲתַעֲתֵד הֲכָא עַל עֲלֹתֶךָ. וְאַנָּא אֲתַמְטִי
 עַד כָּא; טז וַיִּקָּר יְהוָה אֶל-בִּלְעָם וַיֵּשֶׁם דְּבַר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בֶּלַק
 וְכֹה תִדְבֹר: וְעַרְעַר מִימַר מִן קָדָם יי בְּבִלְעָם. וְשׁוּי פִתְגָמָא בְּפוּמִיָּה. וַאֲמַר. תוֹב לוֹת בֶּלַק
 וּכְדִין תְּמַלִּיל; יז וַיָּבֵא אֵלָיו וְהִנֵּו נִעַב עַל-עֲלֹתוֹ וְשָׂרִי מוֹאָב אֲתוֹ וַיֹּאמֶר
 לוֹ בֶּלַק מַה-דְּבַר יְהוָה: וְאַתָּא לְוֹתִיָּה. וְהָא מְעַתֵּד עַל עֲלֹתִיָּה. וּרְבִרְבִי מוֹאָב עֲמִיָּה.
 וַאֲמַר לִיה בֶּלַק. מָא מַלִּיל יי; יח וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוּם בֶּלַק וַיִּשְׁמַע הָאֲזִינָה
 עָדִי בְּנוֹ צֶפְרִי: וְנִטַּל מִתְּלִיָּה וַאֲמַר. קוּם בֶּלַק וְשִׁמְע. אֲצִית לְמִימְרֵי בֶר צֶפּוֹר; יט לֹא
 אִישׁ אֵל וַיִּכָּזֵב וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם הֵהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדְבַר וְלֹא
 יְקִימְנָה: לֹא כְמִלֵּי בְנֵי אַנְשָׁא מִימַר אֱהָא. בְּנֵי אַנְשָׁא אֲמַרִין וּמְכַדְּבִין. וְאַף לֹא פְּעוּבְדֵי בְּנֵי
 בִשְׂרָא דְאַנְוִן גְּזִרִין לְמַעַבְד תִּיבִין וּמִתְמַלְכִין. הוּא אָמַר וְעֵבִיד. וְכֹל מִימְרֵיה מִתְקִים; כ הִנֵּה
 בְּרַךְ לְקַחְתִּי וּבְרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבְנָה: הָא בִּרְכָן קַבִּילִית אֲבִרְכַנִּיה לְיִשְׂרָאֵל. וְלֹא אֲתִיב
 בִּרְכַתִּי מִנִּיה; כא לֹא-הֵבִיט אֶוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא-רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵיו עֲמֹו וּתְרוּעַת מִלְּךָ בּוֹ: אֲסַתְּפִלִּית וְלִית פְּלַחֵי גְלוּלִין בְּדַבִּית יַעֲקֹב. וְאַף לֹא
 עָבְדֵי לִיאֹת שָׁקֵר בְּיִשְׂרָאֵל. מִימְרָא דֵּי אֱהָוִן בְּסַעֲדָהוֹן. וְשַׁכִּינַת מַלְּכָהוֹן בִּינִיהוֹן; כב אֵל
 מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפַת רָאֵם לוֹ: א דְּאַפִּיקְנוֹן מִמִּצְרַיִם. תוֹקְפָא וְרוּמָא דִּילִיָּה;
 כג כִּי לֹא-נִחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא-קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כְּעַת יֹאמַר לְיַעֲקֹב
 וּלְיִשְׂרָאֵל מַה-פָּעַל אֵל: אֲרִי לֹא נַחֲשִׂיא צָבֻן דֵּי יַיִטֵּב לְדַבִּית יַעֲקֹב. וְאַף לֹא קִסְמִיא רְעֵן
 בְּרֹבוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. כְּעַדָּן. יִתְאַמַּר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל. מָא עֲבַד אֱהָא; כד הֲזֵ-עָם כְּלָבִיא
 יְקוּם וּכְבָּאֲרֵי יִתְנַשָּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד-יֹאכַל טָרֵף וְדָם-חֲלָלִים יִשְׁתֶּה: הָא
 עָמָא כְּלִיתָא שָׂרִי. וּכְבָּאֲרֵא יִתְנַטַּל. לֹא יִשְׂרִי בְּאַרְעִיה עַד דִּיקְטוּל קְטוּל. וְנִכְסֵי עֲמָמִיא יִירַת;
 כה וַיֹּאמֶר בֶּלַק אֶל-בִּלְעָם גַּם-קֹב לֹא תִקְבְּנוּ גַם-בְּרַךְ לֹא תִבְרַכְנוּ:
 וַאֲמַר בֶּלַק לְבִלְעָם. אֲף מַלֵּט לֹא תְלוּטְנוֹן. אֲף בְּרַכָּא לֹא תִבְרַכְנוֹן; כו וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר
 אֶל-בֶּלַק הֲלֹא דִבְרַתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוָה אֲתוֹ אֶעֱשֶׂה:
 וְאַתִּיב בִּלְעָם. וַאֲמַר לְבֶלַק. הֲלֹא. מַלְּלִית עִמָּךְ לְמִימַר. כָּל דֵּימַלִּיל יי יִתִּיָּה אֶעֱבִיד;

וְבַסֵּטִי [שֵׁשׁ] (שביעי כשהן מחוברות) כו וַיֹּאמֶר בֶּלֶק אֶל-בְּלָעַם לְכֵה-נָא
 אֶקְחֶךָ אֶל-מְקוֹם אַחֵר אוֹלֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי הָאֱלֹהִים וְקַבְּלוּ לִי מִשָּׁם: וַאֲמַר
 בֶּלֶק לְבְלָעַם. אֵימָתָא כְּעַן אֲדַבְּרֶנְךָ. לְאַתֵּר אַחֲרֶיךָ. מָאֵס תְּהִי רַעְוָא מִן קָדָם יי; וְתִלוּשִׁיָּה לִי
 מִתַּמּוֹן; כח וַיִּקַּח בֶּלֶק אֶת-בְּלָעַם רֹאשׁ הַפְּעֹר הַנְּשָׁקֶף עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן:
 וּדְבַר בֶּלֶק יָת בְּלָעַם. רִישׁ רַמְתָּא, דְּמִסְתַּכִּיא עַל אַפֵּי בֵּית יְשִׁימוֹן; כט וַיֹּאמֶר בְּלָעַם
 אֶל-בֶּלֶק בְּנֵה-לִי בַזָּה שְׁבַעַה מְזַבַּחַת וְהִכֵּן לִי בַזָּה שְׁבַעַה פָּרִים
 וְשְׁבַעַה אֵילִם: וַאֲמַר בְּלָעַם לְבֶלֶק. בְּנֵי לִי הֵבֵא שְׁבַעַה מִדְּבַחִין. וְאַתְקִין לִי הֵבֵא, שְׁבַעַה
 תּוֹרִין וְשְׁבַעַה דְּכַרְוִין; ל וַיַּעַשׂ בֶּלֶק כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעַם וַיַּעַל פָּר וְאֵיל בַּמְזַבַּח:
 וַעֲבַד בֶּלֶק. בְּמָא דְּאָמַר בְּלָעַם. וְאַסִּיק. תּוֹר וּדְבַר עַל כָּל מִדְּבַח; כד א וַיִּרְא בְּלָעַם כִּי
 טוֹב בְּעֵינַי יְהוָה לְבָרֶךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-הָלַךְ כְּפַעַם-כְּפַעַם לְקַרְאֵת
 נְחֻשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל-הַמְּדַבֵּר פָּנָיו: וַחֲזָא בְּלָעַם. אֲרִי תַקִּין. קָדָם יי לְבָרְכָא יָת יִשְׂרָאֵל.
 וְלֹא הָלַךְ בּוֹמֵן בּוֹמֵן אֵלֵיךְ לְקַדְמוֹת נְחֻשָׁיא, וְשׁוּי לְמִדְּבָרָא אַפּוּהֵי; ב וַיִּשָּׂא בְּלָעַם
 אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וְתֵהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים: וְזָקַף
 בְּלָעַם יָת עֵינוֹהִי. וַחֲזָא יָת יִשְׂרָאֵל. שְׂרִי לְשִׁבְטוֹהִי, וְשִׂרְתָּ עֲלוּהִי רוּחַ נְבוּאָה מִן קָדָם יי; ג וַיִּשָּׂא
 מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאֵם בְּלָעַם בְּנֹו בְּעֹר וְנֹאֵם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן: וְנִטַּל מִתְּלִיָּה
 וַאֲמַר. אֵימַר בְּלָעַם בַּר בְּעוֹר, וַאֲימַר גּוֹבְרָא דְּשַׁפִּיר חֲזוּי; ד נֹאֵם שְׁמַע אֲמַר־יֵאל אֲשֶׁר
 מַחֲזִיָּה שְׂדֵי יַחֲזִיָּה נִפְל וְגִלּוּי עֵינַיִם: אֵימַר. דְּשַׁמַּע מִימַר מִן קָדָם א. דְּחִיזוּ מִן קָדָם
 שְׂדֵי חֲזוּי, שְׂבִיב וּמִתְּגִלִּי לִיָּה; ה מֵה-טָבוּ אֶהְלִיךְ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל: מֵא
 טָבָא אַרְעֵךְ יַעֲקֹב, בֵּית מִשְׁרַךְ יִשְׂרָאֵל; ו כְּנַחֲלִים נִטְוִי כְּגַנַּת עָלִי נִהַר כְּאֶהְלִים נִטַּע
 יְהוָה כְּאֶרְזִים עָלֵי-מַיִם: כְּנַחֲלִין דְּמִדְּבָרִין. כְּגַנַּת שְׁקִיאָ דְּעַל פְּרַת. כְּבוֹסְמִיא דְּנַעֲב יי;
 כְּאֶרְזִין דְּנַעֲבִין עַל מַיָּא; ז יוֹל-מַיִם מִדְּלִיּוֹ וְזָרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֵם מֵאֲגַג מַלְכוֹ
 וְתַנְשֵׂא מַלְכָּתוֹ: יִסְגִּי מַלְכָּא דִּיתְרַבָּא מִבְּנוּהִי. וַיִּשְׁלוּט בְּעַמְמִין סְגִיאִין. וַיִּתְקַף (ס"א וַיִּתְקַף) מֵאֲגַג
 מַלְכִּיָּה, וְתַנְשֵׂא מַלְכוּתִיָּה; ח אֵל מוֹצִיאֻו מִמְּצָרִים כְּתוּעַפַּת רָאֵם לוֹ יֵאֲכַל גּוֹיִם
 צִרְיוֹ וְעַצְמוֹתֵיהֶם יִגְרֵם וְחֲצִיו יִמְחִץ: א דְּאַפִּיקוֹן מִמְּצָרִים. תּוֹקְפָא וְרוּמָא דִּילִיָּה.
 יִיכְלוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל נְכִסֵּי עַמְמִיא שְׁנֵאִיהוֹן, וּבְבִגְתַּת מַלְכִּיָּהוֹן יִתְפַּנְקוֹן וְאַרְעֵתְהוֹן יַחֲסוּנוּ; ט כְּרַע
 שְׂכַב כְּאֶרֶץ וּכְלָבִיא מִי יְקִימְנוּ מְבָרְכִיךָ בְּרוּךְ וְאַרְרִיךָ אַרְוֹר: ינוח ישרי
 בְּתַקּוּף כְּאֶרֶץ. וּכְלִיתָא וְלִית דִּיקִימְנִיָּה. בְּרִיכְךָ יְהוֹן בְּרִיכִין, וְלִיטְךָ יְהוֹן לִיטִין;

זַבְסַתִּי וַיִּחַר־אַף בְּלֶק אֶל־בַּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בְּלֶק
אֶל־בַּלְעָם לִקְבֵי אֵיבִי קָרְאתִיךָ וְהִנֵּה בִּרְכַת בְּרַךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
וּתְקִיף רֹגְזָא דְבָלֶק בְּבַלְעָם. וּשְׁקַפְנֹן לִידוּדְהִי. וְאָמַר בְּלֶק לְבַלְעָם. לְמַלֵּט שְׁנָאֵי קָרִיתְךָ. וְהָא
בְּרַכָּא מְבָרִיכַת לְהוּן. דְּנִן תְּלַת זְמַנִּין; יֵא וְעַתָּה בְּרַח־לְךָ אֶל־מְקוֹמְךָ אֲמַרְתִּי
כְּכַד אֲכַבְּדֶךָ וְהִנֵּה מְנַעֲךָ יְהוָה מִכְּבוֹד: וּכְעַן אֵיזִיל לְךָ לְאַתְרְךָ. אֲמַרְתִּי וְקָרָא
אֵיקְרַנְךָ. וְהָא מְנַעַךְ יֵי מִן יְקָר; יֵב וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בְּלֶק הֲלֹא גַם אֶל־מְלֹאכֵיךָ
אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי דְּבַרְתִּי לֵאמֹר: וְאָמַר בַּלְעָם לְבָלֶק. הֲלֹא. אִף עִם אֲזַגְדְךָ
דְּשָׁלַחְתָּא לְוַתִּי מְלִילִית לְמִימְרִי; יֵג אִם־יִתֵּן־לִי בְּלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא
אוֹכַל לְעַבְדְּךָ אֶת־פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלְּבָבִי אֲשֶׁר־יְדַבֵּר
יְהוָה אִתּוֹ אֲדַבֵּר: אִם יִתֵּן לִי בְּלֶק. מְלֵי בֵיתִיהָ כֶּסֶף וְזָהָב. לִית לִי רִשׁוֹ. לְמַעַבְר עַל גְּזִירַת
מִימְרָא דִּי. לְמַעַבְד טְבַתָּא. אוֹ בְּשִׁתָּא מְרַעוּתִי. דִּימְלִיל יֵי יְתִיָּה אֲמַלִּיל;

(שביעי) יד וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לְכֹה אֵיעֲצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה
לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: וּכְעַן. הָאֲנָא אֵזִיל לְעַמִּי. אֵיתָא אֲמַלְכְנָךְ מָא דְתַעֲבִיד. וְאַחֲוִי
לְךָ. מָא דִיעֲבִיד. עֲמָא דְדִין. לְעַמְךָ בְּסוּף יוֹמִיא; טו וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם בַּלְעָם
בְּנֹו בְעֹר וּנְאָם הַגֹּבֵר שְׁתֵּם הָעֵינִן: וּנְטַל מִתְּלִיהָ וְאָמַר. אֵימַר בַּלְעָם בַּר בְּעוֹר. וְאֵימַר
גוֹבְרָא דְשְׁפִיר חוּן; טז נָאִם שְׁמַע אֲמַר־אֵל וַיִּדַע דַּעַת עֲלִיוֹן מַחֲזֶה שְׁדֵי
יַחֲזֶה נַפְל וְגִלּוֹי עֵינָיִם: אֵימַר. דְּשְׁמַע מִימַר מִן קְדָם אֵל. וַיִּדַע מַדַּע מִן קְדָם עֲלֵאָה. חִיוֹ
מִן קְדָם שְׁדֵי חוּן. שְׂכִיב וּמַתְּגִלִי לִיָּה; יז אַרְאָנוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קָרוֹב דְרָךְ
כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲזֵן פְּאֵתֵי מוֹאָב וְקָרְקַר כָּל־בְּנֵי־
שֵׁת: חֲזִיתִיהָ וְלֹא כְעַן. סְכִיתִיהָ וְלִיתוּהִי קָרִיב. כַּד יְקוּם מִלְּכָא מִיַּעֲקֹב. וַיִּתְרַבָּא מְשִׁיחָא
מִיִּשְׂרָאֵל. וַיִּקְטִיל רַבְרָבֵי מוֹאָב. וַיִּשְׁלוּט בְּכָל בְּנֵי אַנְשָׂא; יח וְהָיָה אָדוֹם יִרְשָׁה וְהָיָה
יִרְשָׁה שְׁעִיר אֵיבּוֹ וַיִּשְׂרָאֵל עֲשָׂה חֵיל: וַיְהִי אָדוֹם יְרוּתָא. וַיְהִי יְרוּתָא. שְׁעִיר לְבַעֲלֵי
דְּבִבּוּהִי. וַיִּשְׂרָאֵל יַעֲלַח בְּנַכְסִין; יט וַיִּרְדֵּי מִיַּעֲקֹב וְהָאֲבִיד שְׁרִיד מְעִיר: וַיִּיחֹזֵת חַד
מִדְּבִית יַעֲקֹב. וַיּוֹבִיד מְשִׁנּוּיב מְקַרְיַת עַמְמִיא; כ וַיִּרְא אֶת־עַמְלָק וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלָק וְאַחֲרִיתוֹ עַדִּי אֲבַד: וְחֲזָא יְת עַמְלָקָאָה. וּנְטַל מִתְּלִיהָ
וְאָמַר. רֵישׁ קְרַבְיָא דִּישְׂרָאֵל הוּא עַמְלָק. וְסוֹפִיָּה לְעַלְמָא יֵיבַד; כא וַיִּרְא אֶת־הַקִּינִי וַיִּשָּׂא
מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךָ וְשִׁים בְּסַלְע קַנְזָךָ: וְחֲזָא יְת שְׁלִמָאָה. וּנְטַל מִתְּלִיהָ
וְאָמַר. תְּקִיף בֵּית מוֹתְבֶךָ. וְשׁוּ בְּכַרְךָ תְּקִיף מְדוֹרְךָ; כב כִּי אִם־יְהִיָּה לְבַעַר קִין
עַד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבְּךָ: אֲרִי אִם יְהִי לְשִׁיעָאָה שְׁלִמָאָה. עַד מָא אֲתוּרָאָה יִשְׁבִּינְךָ;

כג וַיִּשָׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֹי מִי יִחְיֶה מִשְׁמוֹ אֵל: ונטל מתליה ואמר. וי לחיביא
 דיחון. כד יעביד אהא ית אלין; כד וצים מיד כתיים וענו אשור וענו עבר
 וגם הוא עדי אבד: וסיען יצטרחן מרומאי. ויענון לאתור וישעבדון לעבר פרת. ואף
 אנון לעלמא יבדון; כה ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך
 לדרכו: וקם בלעם. ואול ותב לאתריה. ואף בלק אזל לאורחיה; פ כה א וישב
 ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: ויתיב ישראל בשטין. ושרי
 עמא. למטעי בתר בנת מואב; ב ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם
 וישתחוו לאלהיהן: וקראה לעמא. לדבחי טעותהון. ואכל עמא. וסגידו לטעותהון;
 ג ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: ואתחבר ישראל
 לבעל פעור. ותקיף רוגזא דיי בישראל; ד ויאמר יהוה אל משה קח את כל
 ראשי העם והקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה
 מישראל: ואמר יי למשה. דבר ית כל רישי עמא. ודון וקטול דחייב קטול. קדם יי לקביל
 שמשא. ויתוב. תקוף רוגזא דיי מישראל; ה ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו
 איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: ואמר משה. לדני ישראל. קטולו גבר גבורהי.
 דאתחברו לבעל פעור; ו והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו
 את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים
 פתח אהל מועד: והא. גוברא מבני ישראל אתא. וקריב לות אחוהי ית מדיניתא. לעיני
 משה. ולעיני כל כנשתא דבני ישראל. ואנון בכון. בתרע משפן זמנא;

(מפטיר) ז וירא פינחס בין אלעזר בין אהרן הכהן ויקם מתוך העדה
 ויקח רמח בידו: וחזא. פינחס בר לעזר. בר אהרן כהנא. וקם מגו כנשתא. ונסיב רומחא
 בידיה; ח ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש
 ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ועל.
 בתר גוברא בר ישראל לקובתא. ובזע ית תרויהון. ית גוברא בר ישראל. וית אתתא במעקא.
 ואתפלי מותנא. מעל בני ישראל; ט ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף:
 והו. דמיתו במותנא. עשרין וארבעא אפיין; פ